

Andet lige — vil komme til gunstigere Betin- gesser; naar man, i det Dieblik baade da En- trepreneurerne og Underentrepreneurerne, just blive ledige, kan give dem Leilighed til nyt Ar- bejde; men der er et Moment endnu herved, som det forekommer mig ogsaa fortjener at tages med. Jeg tilstaaer, at jeg ganske vist ikke kender disse Forhold, saa nøie, men det maa dog vist være saa, at en betydelig Deel af Landets Befolkning nu i Løbet af en længere Narrække har været beskæftiget med Jernbane- arbejder og har havt sin Fortjeneste og sin Er- næring derved, og denne Deel af Befolkningen vilde jo blive, som man pleier at kalde det, brydløs, naar Jernbanearbejderne pludseligt standsede. Dette er et Punkt, som i andre Lande med Rette har tilbraget sig en overor- dentlig stor Opmærksomhed; det har ogsaa paa flere Steder medført store Allemper, naar der paa eengang har fundet store Afbrydelsers Sted i en Veskæftigelse, som i lang Tid har syssels- sat en Mængde Menneffer og givet dem For- tjeneste. I hvilken Udstrækning Arbejdsløshed nu kan antages at ville indtræde hos os ved Jernbanearbejdernes Standsning, har jeg, som sagt, ikke nogen Oplysning om, men det er dog et Moment, som jeg troer i ethvert Til- fælde maa komme i Betragtning. Jeg kan derfor, som sagt, ikke Andet end sympathisere med, at den høitærede Indenrigsminister har været betænkt paa, saa tidligt som det var nød- vendigt, at fremkomme med Forslag til Lov om nye Jernbaneanlæg, der kunde slutte sig til dem, der allerede bleve vedtagne i 1861. Paa det Tidspunkt, da han maatte udarbejde sine Planer hertil, var der ganske vist ogsaa en temmelig stærk Opfordring tilstede for ham til ikke længere at tøve dermed.

Men nu kommer jeg til at see den anden Side af Sagen. Det forekommer mig, at For- holdene ikke i nærværende Dieblik fremtræde som saa gunstige og saa lyse, som de ganske vist gjorde det, dengang da den ærede Minister fore- slog disse Foretagender, og dengang da hans Collega Finansministeren gav sit Samtykke — thi det forudsætter jeg, at han har givet — til, at de maatte indbringes for Rigsdagen. Jeg behøver ikke at gaa meget nøie ind paa det, som ganske vist ikke er noget uvæsentligt

Moment, nemlig Spørgsmaalet om de forven- tede 14 Millioner fra Amerika; thi vi behøve i saa Henseende ikke at holde os til Andet, end hvad der foreligger, at den 24de Februar er gaaet forbi, uden at vi endnu have faaet Sik- kerhed for, om vi faae disse 14 Millioner, eller naar vi faae dem. At der er en Uklar- hed, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, til- stede med Hensyn til denne Side, af vor finan- sielle Stilling, er fuldkommen vist, og en For- skjel af 14 Millioner er dog for et Land som Danmark ganske sikkert ikke af ringe Betydning. Der er Meget, som man med trostigt Mod kan indlade sig paa, naar man veed, at man har 14 Millioner i Ryggen, som man dog vil trykke sig noget ved, naar man ikke har dem. Det forekommer mig dernæst ogsaa, at den ærede Minister, da han forelagde Lovforslaget, ja, endogsaa under den første Behandling af samme, ikke havde nogen rigtig, bestemt Forestilling om, hvor Meget hans militaire Collegaer vilde ansee for fornødent for Statens Behov. Han vilde idetmindste, saavidt jeg erindrer, under Folke- thingets første Behandling af denne Sag ikke vide Noget af, at der vilde fremkomme For- dringer fra dem paa et Par Millioner, og nu have vi dog seet, at de er komne, ja, at der endog er kommet Mere til i den allerseneste Tid; men dette gjør altsaa ogsaa Stillingen ikke saa lidt anderledes, end den var, da Lovforslaget blev indbragt. Dette maa dog have gjort et vist Indtryk paa Enhver, og jeg kan ikke nægte, at jeg antager, at det ogsaa maa have gjort Indtryk paa den ærede Minister, saa at han neppe nu kan være saa freidig i sit stille Sind, som han var, dengang han fremkom med Lov- forslaget. — Men dette er ikke det Gnest, som jeg har at bemærke ligeoverfor den ærede Mi- nister. Det er ganske rigtigt, som det ærede 8de kongevalgte Medlem yttrede i forrige Møde, at den ærede Minister har vist, at han har en meget stærk og levende Overbeviisning om Rigtigheden af dette Forslag, og en Overbe- viisning om, at det gaaer ud paa et Foreta- gende, som ikke vil paaføre Staten overdryne Byrder. Men den ærede Minister har ikke sat os istand til at komme til den samme Overbe- viisning, og, naar man skal indlade sig paa et Foretagende af en saa stor Betydning, som det